

Άπαντας πλανήτης

Πώς αισθάνεσαι ως ταξιδιώτης στην Αυστραλία έπειτα από μίνες στην Ασία; Σαν να ήρθες σε άλλο πλανήτη...

01. Καθημερινότητα στο Kings Park του Περθ, με θέα τον ποταμό Σουάν και το εμπορικό κέντρο.
 02. Χαρακτηριστικό drive-thruogh καφέ στο Άλμπανι. Στην Αυστραλία όλα τα φαστ φουντ και τα περισσότερα BWS (Beer, Wine, Spirits) μαγαζιά σερβίρουν χωρίς να βγεις από το αυτοκίνητο.
 03. Οι Αυστραλοί πίνουν πολύ, όμως ποιος τολμάει να οδηγήσει μετά μετάσα από τέσσες από τέσσες;

Λευκός πλανήτης

«Βλέπω λευκές φάτσες παντού, και τους περνά για τουρίστες» μου είπε η Βούλα στην παρθενική μας βόλτα στο Περθ. Το πρώτο που έπρεπε να συνηθίσουμε ήταν οι φυσιογνωμίες. Οι ντόπιοι εδώ είναι ξανθοί στην πλειονότητά τους, με δέρμα κατάλευκο ή κατακόκκινο, από το δυνατό ήλιο. Οι Αβορίγινες, οι γηγενείς Αυστραλοί, αποτελούν μειονότητα - αν είναι δυνατό! Μετά, έπρεπε να λειτουργούμε με ωράρια. Πού είναι οι ανοικτές μέχρι τα μεσάνυχτα αγορές της Ασίας; Εδώ στις 5 το απόγευμα όλα ερημώνουν. Εκτός από τις μπιραρίες, φυσικά, που τις τιμούν σε καθημερινή βάση οι Αυστραλοί. Το μεγαλύτερο σοκ, όμως, για εμάς ήταν το κόστος ζωής, που από την Κουάλα Λουμπούρ στο Περθ μονομάχα τετραπλασιάστηκε. Εκεί που κοιμόμασταν αξιοπρεπώς με 6-10 ευρώ και τρώγαμε με 4, ξαφνικά πληρώσαμε 35 ευρώ για το άθλιο χόστελ Globe, όπου κοιμηθήκαμε σε κοιτώνα, αναγκαστικά με άλλους ζόνους. «Θα πρέπει να δώσουμε μεγάλη μάχη για να μη φάμε όλα μας τα λεφτά» λέγαμε ο ένας στον άλλον τις πρώτες μέρες, και δε βλέπαμε την ώρα που θα έβγαινε το αυτοκίνητο από το τελωνείο, ώστε να έχουμε τουλάχιστον το «σπίτι» μας.

Οι πρώτες πέντε ημέρες στο Περθ μάς βρήκαν στο πεντακάθαρο Exclusive Backpackers, που το έχει μια οικογένεια από την Κρήτη. Τους γνωρίσαμε τυχαία, ψάχνοντας για φθηνό και καλό κατάλυμα. Γρήγορα μάθαμε ότι τους Έλληνες τους συναντάς παντού στην Αυστραλία. Δέκα χιλιάδες ζουν μόνο στο Περθ. Την πρώτη εβδομάδα μάθαμε καλά το Transperth, το εκπληκτικό τρένο που συνδέει το Περθ με τις γύρω πόλεις. Αγαπημένο στέκι μας το Φρεμάντλ, με το παραδοσιακό κέντρο και τα στιλάτα καφέ και εστιατόρια. Η περιπέτεια των ημερών ήταν να καθαρίζουμε με την αυστραλιανή γραφειοκρατία, για να μπορέσουμε να βγάλουμε στο δρόμο το Discovery...

Read the fucking manual!

Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο σύγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορεί να σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο - ανάλογα με τη σκοπιά από την οποία βλέπεις τα πράγματα. Ο κρατικός μηχανισμός προάγει την τάξη και την ασφάλεια με ξεκάθαρους νόμους, όμως δογματίζει τους ανθρώπους σε αποζένωση, ανόλισε αποχαύνωση. Σε πειράζει κάποιος; Δεν μπαίνεις στη διαδικασίαν τα βρεις μαζί του. Απλώς φωνάζεις την αστυνομία, ξέροντας ότι θα κάνει καλά τη δουλειά της.

Έπειτα σοκ την πρώτη φορά που μπήκαμε στο τρένο. 'Ένας ανίσυχος πιπιρικάς έκανε θύρυβο με το σκείτιμπορντ. Τι ήθελε ο άμιορος; Μια -τρελή, μάλλον- γριά ήρθε και του το τραβήγιούσε από τα χέρια. Μια άλλη, πιο νέα, τον πέταξε έξω, δείχνοντάς του το κάποιο σήμα. Όταν ο μικρός ξαναμπήκε στο βαγόνι, κατέφθασαν επτά -ναι, επτά!- αστυνομικοί. Τον τράβηξαν έξω, τον κάθισαν κάτω και άρχισαν να τον ανακρίνουν. Οι πόρτες έκλεισαν και αναχώρησαμε. Δεν ξέρω τι απέγινε ο μικρός. Τον πήγαν σε κοινωνική λειτουργία; Του έκαναν μήνυση; Τον έστειλαν σε άσυλο; Παιδί ήταν και έπαιζε, γαμάτω!

Μέρα με τη μέρα άρχισα να απολαμβάνω τις απαγορευτικές πινακίδες που βρίσκονται παντού. Μία έλεγε χαρακτηριστικά μέσα στην ερημιά: No polluting, no camping, no fishing, no hunting, no offroad vehicles! Πήγα και την κατούρωσα... Δεν έγραφε πουθενά ότι απαγορεύεται! Ένα όπλο αυτοάμυνας του συστήματος -πέρα από τις κάμερες παντού- είναι οι πινακίδες που συνιστούν στον πολίτη να καλεί τις αρχές, όταν εντοπίζει παραβατική συμπεριφορά. Στην Αυστραλία αυτό είναι κοινωνική ευθύνη. Συγχωρίστε μας, αλλά εμείς αυτό το λέμε χαφιδισμό. Οι Αυστραλοί έχουν κάνει φιλότιμες προσπάθειες να φτιάξουν το τέλειο κράτος, όμως και αυτό φαίνεται να μπάζει νερά. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι ανθρωποί που συναντάς αργά το βράδυ τρικλίζουν από το μεθύσιο. Χώρια οι άστεγοι αιλκοολικοί -Αβορίγινες και μη-τους οποίους φθονούν, τουλάχιστον στο Περθ. Όταν ζεις σε μια τόσο «πολιτικά ορθή» κοινωνία, δεν μπορεί, κάπου θα ξεσπάσεις...

“ Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο συνομούμενο κράτος του κόσμου. Το σύστημα δε συγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορείνα σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο. ”

